

Învierea lui HRISTOS

1. Învierea lui Hristos este fundamentul credinței creștine (piatra cea din capul unghiului).

a) Apostolul Pavel scrie:

„Învierea morților” este fundamentală pentru credința noastră, căci dacă Hristos n-a înviat:

– zadarnică este credința noastră;

– noi, Apostolii, suntem martori mincinoși, o adunătură de blestemați, pentru că am mărturisit împotriva lui Dumnezeu că a înviat pe Hristos, pe care nu L-a înviat (I Cor. 15, 15-16).

b) Sfântul Augustin scrie în același sens:

„Nu este mare ispravă să crezi că Hristos a murit, pentru că aceasta o confirmă atât păgânii, cât și iudeii, chiar și ticăloșii.

Credința creștinilor este însă Învierea lui Hristos. Aceasta este marea mărturisirea noastră: Hristos a înviat.”¹

¹ Sf. Augustin, Enarratio in Psalmum 120, 6.

c) Vestitul Richard Strauss reflecta la bătrânețe: „Dacă nu cred în Învierea lui Hristos, nu sunt creștin.”¹

2. Apare acum întrebarea: A înviat Hristos? Sau Da, sau Nu. O altă soluție nu există.

Dacă a înviat, este Dumnezeu și toate învățăturile Lui sunt adevărate.

Dacă Hristos n-a înviat, Apostolii ne-au spus minciuni și atunci ei sunt:

- plăsmuitori de minciuni;
- victime ale înșelăciunii.

„Una din două: ori înșală, ori au fost înșelați!” (Pascal, *Cugetări*, art. XI).

3. Să cercetăm în continuare aceste două posibilități.

A. NU CUMVA NE-AU ÎNȘELAT APOSTOLII?

Au furat trupul

1. Iisus, după ce a fost răstignit, a murit pe cruce și a fost înmormântat după rânduială (ca evreii din clasa înaltă) de ucenicii Săi, Iosif și Nicodim. Înmormântarea s-a făcut în grabă, pentru că murise cu puțin înainte de răsăritul soarelui, când începea sărbătoarea Paștilor. Iosif, după ce L-a uns cu aromate și aloe, L-a înfășurat într-o pânză și L-a așezat într-un mormânt nou, care era destinat chiar lui, cioplit într-o stâncă înaltă, și a astupat intrarea cu o piatră uriașă, pe care de-abia o puteau mișca doi oameni (Matei 27, 60).

2. În ziua următoare, după ce au sărbătorit Paștile, arhieriei, încălcând prescripțiile Legii despre curățire (Ioan 18, 28), au mers la pretoriu, adresându-i-se lui Pilat:

¹ *Dicționar universal*, Atena, 1966, p. 2404-2405.

„Doamne, ne-am adus aminte că amăgitorul Acela a spus, fiind încă în viață: După trei zile Mă voi scula. Deci poruncește ca mormântul să fie păzit până a treia zi, ca nu cumva ucenicii Lui să vină și să-L fure, și să spună poporului: S-a sculat din morți. Și va fi rătăcirea de pe urmă mai rea decât cea dintâi” (Matei 27, 63-64).

Adică: „Prealuminate, amintiți-vă că Acel șarlatan a zis: După trei zile voi învia. Te rugăm poruncește să fie păzit mormântul până ce se va împlini sorocul de trei zile, pentru că ne temem să nu ajungă ucenicii la mormânt și să-L fure, apoi să spună că a înviat. Această minciună va face tulburare mai mult decât putem noi să ne închipuim.”

Pilat a arătat înțelegere:

- a poruncit ca o gardă să păzească mormântul;
- a pecetluit piatra mormântului cu propria pecete;
- a încredințat comanda gărzii arhiereului Caiafa, punând-o la dispoziția lui.

Această derulare rapidă a evenimentelor în favoarea lui I-l-a surprins plăcut pe Caiafa, aducându-i liniștea.

În același timp însă cu derularea acestor întâmplări s-a petrecut un eveniment unic, irepetabil în istoria existenței umane: un mormânt a fost păzit ca să nu fie furat mortul!

3. Dar în cealaltă zi, de dimineață, a treia din calendar de la moartea lui Hristos, mormântul a fost găsit gol, iar mortul, nicăieri. Mormântul gol este o mărturie istorică incontestabilă.

– În legătură cu acest eveniment, ucenicii au dat următoarea explicație: Hristos a înviat din morți, noi L-am văzut, L-am cunoscut și L-am pipăit, ne-am bucurat de prezența Lui, am mâncat și am băut împreună cu El.

– Evreii au versiunea lor proprie: trupul lui Iisus a fost furat de ucenicii Lui în timp ce straja dormea, ca să apară „povestea” că Hristos a înviat!

4. Avem două păreri diametral opuse, care nu pot fi la fel de corecte. Prin urmare, cum vom stabili autenticitatea unei informații? Singura metodă eficientă este cea istorico-juridică, care presupune:

- cercetarea tuturor mărturiilor existente;
- cercetarea amănunțită a criteriilor de judecată, motivele care au impus persoanelor respective să dea mărturie.

Trebuie ca – în calitate de procurori – să depistăm ce se ascunde în spatele fiecărei declarații, mărturisiri sau consemnări. În cercetarea mobilelor, procurorii sunt niște experți; din puține informații ei trag concluzii competente:

- acesta nu-i cu putință să fie nevinovat;
- acesta nu poate fi vinovat;
- în spatele acestor mărturii se ascunde ceva suspect.

N-am fi obiectivi dacă ne-am mobiliza să declarăm mărturia Apostolilor de rea credință și s-o acceptăm pe-a evreilor ca autentică din teama de a nu fi luați drept antisemiți. Aceasta nu ar fi obiectivitate.

Mărturia evreilor

După cum am relatat și mai sus, prima reacție a evreilor la aflarea veștii că mormântul a fost găsit gol a fost aceea de învinuire a ucenicilor de furt, pentru a plăsmui mitul Învierii. Dacă am fi în postura de judecători, ce-am răspunde?

Este plauzibilă această mărturie din punct de vedere logic și juridic? Este convingătoare?

1. S-a întâmplat vreodată în istorie asemenea lucru? „S-a văzut, s-a auzit de mort furat, îmbălsămat în smirnă

și gol, care să lase giulgiul în mormânt?” (stihiră la Laude, glas V)

Se știu multe cazuri de profanări ale mormintelor, când s-au furat veșmintele sau bijuteriile celor decedați, dar niciodată în istoria lumii nu se pomenește de furtul trupului celui mort.

Cum pot accepta o asemenea explicație?

2. Ucenicii trebuiau să-L urască pe Domnul.

Sfântul Ioan Gură de Aur face următoarele observații: Ce aveau să facă ucenicii cu El dacă-L furau? Pentru care motiv? Evreii răspund: L-au furat pentru că-L iubeau!

Să-L iubească? Mai degrabă trebuiau să-L urască pentru că i-a înșelat, le-a exploatat slăbiciunea, i-a pus să-și lase casele, părinții, rudele, averile și viața lor. Din pricina Lui, tot poporul s-a ridicat împotriva lor, calificându-i drept trădători și dușmani. Pentru ce toate acestea? De ce i-a mințit așa grosolan? Dacă ar fi spus ucenicii așa, în mod cert, evreii i-ar fi iertat și i-ar fi răsplătit (omilie la I Cor. 3).

Garda

1. Pentru cei care nu știu, consemnăm că o gardă era formată din cel puțin 16 legionari (soldați experimentați) care aveau datoria să păzească ceea ce li se încredința. Pentru a îndeplini această acțiune, ei erau împărțiți în patru străji, dintre care una se odihnea, iar celelalte erau prezente la datorie, căci așa hotăra legislația romană în vigoare, care mai prevedea pedepse severe pentru fiecare încălcare a datoriei, fără să se cerceteze dacă accidentul s-a produs cu vină sau fără vină (pierderea celui păzit).

2. Probabilitatea că trupul lui Iisus a fost furat de ucenicii Lui este interpretarea oficială a evreilor. La prima

privire, ea pare convingătoare, dar nu este, pentru următoarele motive:

- mormântul lui Iisus era păzit de gardă;
- mormântul a fost pecetluit;
- pecetea s-a distrus și mormântul s-a deschis;
- legea hotăra: soldatul care și-a executat defectuos datoria trebuie să fie executat.

Erau prevăzute 18 greșeli, printre care:

- cazul în care adormeau cât de puțin;
- cazul în care se depărtau puțin de la locul datoriei.

Pentru aceste încălcări, pedeapsa era crucificarea.

3. Cu o asemenea legislație și cu asemenea prevederi, mai puteau cei 16 soldați să-și permită să neglijeze datoria lor și să tragă la somn?

Din punct de vedere rațional-juridic, teoria nu este plauzibilă, creează mai multe probleme decât dezleagă și, de aici, suspiciunea că adevărul este falsificat conștient.

Pentru a crea o religie!

1. Așa susțin evreii: ucenicii l-au furat ca să apară mitul Învierii și, odată cu acesta, să inventeze religia creștină.

Să cercetăm însă cum pot apărea religiile.

2. În anul 1792, în îmbulzeala adusă de Revoluția Franceză, care a desființat prin decret credința în Dumnezeu și în Hristos și a hotărât să-și creeze propria ei religie, un anume La Réveillère Lépoux a propus o religie inspirată de el: religia oamenilor iubitori de Dumnezeu (teofilanthropii).

El avea în spate autoritatea Revoluției și cele mai bune tratate științifice; în același timp, poporul fusese întărit împotriva ierarhiei feudale a Bisericii Romano-Catolice, iar terenul, pregătit de iluminiști. Care a fost însă rezultatul?